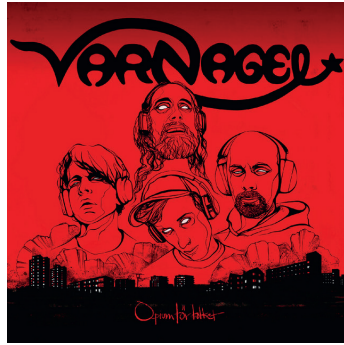

SKIVRECESSIONER

Av: Marcus Lilje

Varnagel - Opium för folket (LP) Beat Butchers

Så var Varnagel tillbaka igen efter comebackplattan "I Vargars Land" från 2022. Det är sannerligen gubbtrallbanden som regerar Sveriges punkscen 2024 och jag förstår verkligen var låten "Matrixbugg" kommer ifrån. Det är inte bara horribel högerpolitik och nästan lika horribelt ungdomsmode som känns igen från 1995, utan också punkscenen i stort. Senaste plattan "Opium för folket" består av 12 spår och jag kommer på mig själv med att gnola med i åtminstone hälften av dessa. Soundet är det gamla vanliga klassiska trallstilen någonstans mellan Räkerna och Kompisarna med en lite touch av skate. Tyvärr kan de inte hålla sig helt borta från baktakterna, men det stör inte nämnvärt förutom i "Törst" som jag helt sonika skippar om jag befinner mig i närheten av LPn. Bra texter som sparkar åt alla håll som ett band som Varnagel ska sparka (inte nyskapande kanske, men välriktade och välformulerade), bra produktion och ett omslag som i alla fall är över standard för svensk trall. Bra jobbat Varnagel och Beat Butchers!

23 Till - Men från Peking hörs det inget (LP) Beat Butchers

Det är konstigt. Jag anser mig ändå vara en person som är både berest runt den svenska punkmyllan och till och med nyfiken. Ändå har jag sjukt nog aldrig brytt mig om att kolla upp 23 Till närmare än någon enstaka låt på någon uråldrig samling. Antagligen tyckte mitt tonåriga jag att de var sjukt gubbiga och inte hade något att erbjuda mig (det gick ju inte ens fort). Fullt rimligt agerande av en osnuten tonårspunkare, men jag skäms ändå lite inför faktumet att jag aldrig brytt mig om att ändå göra läxan, så här i efterhand åtminstone. Men kanske är det så enkelt som att jag nu själv som gubbe är mogen för att ta mig an 23 Till. Inledande "Alex & Katya" är fenomenal. "Vem går hel ur det här?" är också trevlig och ungefär så fortsätter det. Det är inte låtar som får mig att varken börja veva eller grina, men det är bara gött liksom. Jag kan mycket väl se mig själv stå och skråla med i detta på en trång klubb. Det är ganska snäll och rockig punk (ibland på gränsen till poppig), med inslag av både blås och piano. Det är midtempo och allsångsrefränger och ja, gött. Ibland blir det väl sömnigt och ointressant, men så kommer en melodi eller något som får mig intresserad igen. Och jag inser att jag helt enkelt har en del grävande i förflutna framför mig.

Kjells bänk - The Miserable Youth of Our Time (LP) Grönpeppar

Få saker gör mig så glad som nya unga svenska punkband. Jag hade innan "The miserable youth of our time" inte alls koll på denna Skellefteå-akt. Tur att vi har bolag som Grönpeppar och Sockplast som snokar upp de nya förmågorna. Kjells Bänk är inte så trall, som man lätt skulle kunna tro av namnet. Det är betydligt mer klassisk fyrtaktspunk med new wave-känsla, en viss hittig popkänsla och en ganska stor dos Hellacopters med för den delen. Refrängerna är väldigt medryckande och jag erkänner mig glatt överraskad av denna juvel till LP. Ett tonårsband från Skellefteå kanske inte har lysande utsikter att spela till sig en publik runt Sverige inom den närmsta tiden, men fan vad det finns potential här. Låtarna låter extremt

mogna (dock absolut inte tråkiga) för att vara ett så ungt band och detta debutalbum är mer än vad man kan begära. Hatten av för Kjells Bänk!

Kardborrebandet - Kravaller & Skoskav (LP) Grönpeppar

Ännu lite skämskudde för Marcus som tänker på Kardborrebandet som ett nyare band för att sedan upptäcka att de drog igång redan 2010. Okej farfar. Vad har vi här då? Jo, en väldigt välproducerad och välskriven punkplatta med både melodi, fart, attityd, ilska, skrik. Det är hyfsat polerat och ibland farligt snygga melodier och färgningar, men det blir aldrig pajjigt på grund av att det finns en skitighet i leveransen (inte minst i Nannas sång) och att ärligheten skiner klart igenom. Ibland är full-on skatepunk och annars klassisk svensk punk. När vi har riktigt tur gränsar dem till hardcore. Ibland lite rockigare och skummare inslag vilket gör Kardborrebandet inte helt lätta att placera in i ett fack. Och det är egentligen helt oviktigt. Det är punk kort och gott. Och åt vilket sub-håll de än lutar åt så är det ett jävla ös. Med undantaget för ett eller kanske två spår så är detta en klockren platta. Sov inte!

Ärkepucko / Bror Duktig - Livet Suger (LP) Second Class Kids

Resultatet av det högst hedervärda punkstipendiet som Lastkaj 14 instiftat med hjälp av Second Class Kids Records. Ärkepucko från Falun och Bror Duktig från Lund är 2023-års stipendiater och splittrar således detta album. Bägge är relativt nya bekanskap för mig även om bägge banden har funnits i ett gäng år. Ärkepucko har jag ärligt talat jävligt svårt för. De påminner mig om Vet Hut som jag inte är så vidare förtjust i. Jag har svårt för sången, produktionen och det lite slentrianmässiga standardpunkteman. Jag har oftast inte problem att man håller sig till mallen, men här finns liksom ingen finess. Det finns stunder som det tänds till, t ex "Den dagen är inte idag" har något ändå. Men nä, Ärkepucko var inget för mig. Bror Duktig däremot är betydligt roligare att ta del av. Stundtals påminner dom mycket om de lika delar lekfulla och kompromisslösa tidiga Råserbajs (typ första sjuan). "Högervinden" är helt klockren 90-talsdoftande trallpunk och det finns fler låtar i den stilen på denna split. Det är väldigt anspråklös och charmig punk som jag ibland kan sakna idag. Kul att dom är från Lund också, då den staden för mig är uteslutande skate, hardcore och Brainpool. Definitivt en platta värd att konsumera för Bror Duktigs låtar.

